Жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалността, като ги е натоварила прекомерно в рамките на споделянето на тежестта.

8. Осмо правно основание: Нарушение на принципа на равнопоставеността чрез дискриминирането на жалбоподателите

Тук жалбоподателите посочват, че Комисията е нарушила принципа на равнопоставеността, като в своето решение е предвидила условия в тяхна тежест, които не е налагала в други сходни случаи.

На следващо място жалбоподателите изтъкват общо следните правни основания срещу обжалваното решение:

1. Първо правно основание: Нарушение на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и на Съобщението „impaired assets“ ([3]) последством погрешното изчисляване на несъвместимия елемент на помощта

В рамките на това правно основание жалбоподателите посочват, че Комисията е нарушила член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и Съобщението „impaired assets“, като е изчислила погрешно т.нар. несъвместим елемент на помощта, свързан с гаранцията в полза на HSH Nordbank.

2. Второ правно основание: Липса на достатъчно мотиви при установяването на действителната икономическа стойност

Тук жалбоподателите посочват, че Комисията не е посочила достатъчно мотиви относно начина, по който е установена действителната икономическа стойност на обхванатото от гаранцията портфолио.

3. Трето правно основание: Нарушение на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и на Съобщението „impaired assets“ посредством погрешното изчисляване на claw-back

Жалбоподателите посочват, че Комисията е нарушила член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и Съобщението „impaired assets“, като е изчислила погрешно claw-back.

4. Четвърто правно основание: Нарушение на принципа на равнопоставеност при изчисляването на claw-back

На четвърто място в посочената връзка се изтъква, че Комисията е нарушила принципа на равнопоставеност, като при изчисляването на claw-back е поставила в по-неблагоприятно положение HSH Nordbank в сравнение с други съпоставими случаи.

5. Пето правно основание: Нарушение на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и на принципа на пропорционалност посредством предоставянето на разрешение при спазването на условие за прекалено голямо намаляване на счетоводния баланс

На последно място жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и принципа на пропорционалност и като е изискала прекалено голямо намаляване на счетоводния баланс на HSH Nordbank като условие, за да даде своето разрешение.

([1]) Съобщение на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за преструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза (ОВ C 195, стр. 9).

([2]) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

([3]) Съобщение на Комисията относно обработването обезценените активи в банковия сектор на Общността (ОВ C 72, стр. 1).

Жалба, подадена на 15 ноември 2012 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-500/12)

(2013/C 26/120)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: B. Kennelly, Barrister, E. Vahida и I. Metaxas-Maragkidis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени член 1 от Решение на Комисията от 25 юли 2012 г. относно държавна помощ SA.29064 (2011/C ex 2011/NN), с което се установява, че диференцираните ставки на ирландския данък върху въздушните пътувания („air travel tax“, наричан по-нататък „ATT“), прилагани между 30 март 2009 г. и 1 март 2011 г., съставляват неправомерна държавна помощ, несъвместима с член 107, параграф 1 ДФЕС,

— да отмени членове 4, 5 и 6 от това решение, и

— да осъди ответника да заплати разноските по настоящото производство, включително разноските на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. По първото правно основание той твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото, като е установила, че ставката на ATT от 10 EUR е „нормалната“, или легитимната „стандартна“ ставка, въпреки че всъщност във всички меродавни периоди тази по-висока ставка е била незаконна от гледна точка на правото на Европейския съюз.

2. По второто правно основание твърди, че Комисията е допуснала явни грешки при преценката на предимството, предоставено с режима на АТТ, като е установила, че Ryanair и Aer Arann са се намирали в еднакво положение, що се отнася до осигуряваното от режима на АТТ икономическо и конкурентно предимство, а същевременно изобщо не е съобразила особените конкурентни последици на АТТ за отношенията между Ryanair и Aer Lingus, и поради това неправилно е преценила твърдяното предимство, което Ryanair е получила спрямо други, неирландски превозвачи, и не е взела предвид вредите, понесени от Ryanair поради благоприятните последици от АТТ за конкурентите на Ryanair.

3. По третото правно основание твърди, че с решението си да изиска възстановяване на помощта Комисията е допуснала явни грешки в преценката, като е отнела дискреционното правомощие на Ирландия да прецени в каква степен държавната помощ нарушава конкуренцията и съответно да възстанови предишното положение, като не е анализирала значението на възможността на заинтересованите авиокомпании да отразят данъка в заплащаната от клиентите им цена и като не е съобразила вредите за конкуренцията, които ще настъпят в резултат от комбинацията между решението за възстановяване на помощта и правото на „облагодетелстваните се“ според нея авиокомпании да им бъде върнат събраният данък съгласно правото на Съюза и ирландското право.

4. По четвъртото правно основание твърди, че Комисията не е уведомила Ryanair за решението за възстановяване на помощта, което обаче е била длъжна да направи съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 659/1999 ([1]) и член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

5. По петото правно основание твърди, че Комисията не е изпълнила задължението да мотивира решенията си, тъй като не е посочила причините, поради които в отклонение от постоянната практика е квалифицирала ставката от 10 EUR като незаконна от гледна точка на правото на Съюза и същевременно като „нормална“ и „легитимна“ референтна ставка, и тъй като не е анализирала икономическите и конкурентните последици от разглежданата мярка.

([1]) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 19 ноември 2012 г. — Farmaceutisk Laboratorium Ferring/СХВП — Tillotts Pharma (OCTASA)

(Дело T-501/12)

(2013/C 26/121)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Копенхаген, Дания) (представители: I. Fowler, Solicitor, A. Renck и J. Fuhrmann, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tillotts Pharma AG (Цифен, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 септември 2012 г. по преписка R 1214/2011-4, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски, или — в случай че другата страна в производството пред апелативния състав встъпи по делото като подпомагаща ответника страна — да осъди ответника и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „OCTASA“ за стоки от клас 5 — заявка за марка на Общността № 8169881.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: австрийската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 102370 в частност за стоки от клас 5; унгарската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 136836 за стоки от клас 5; италианската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 40977 C/81 в частност за стоки от клас 5; полската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 71634 за стоки от клас 5; словашката словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 175482 за стоки от клас 5; шведската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 173377 в частност за стоки от клас 5; френската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 1699236 в частност за стоки от клас 5; ирландската словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 107207 за стоки от клас 5; чешката словна марка „PENTASA“, регистрирана с № 182567 за стоки от клас 5.

Решение на отдела по споровете: изцяло отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009 на Съвета.